

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/103/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119205632
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3119205632.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Martiny Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobkyne P. proti žalovanému V., o vypratanie nehnuteľností, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 7. júla 2020, č. k. 28C/35/2019-62 v spojení s opravným uznesením zo dňa 2. septembra 2020, č. k. 28C/35/2019-70, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni **p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 7. júla 2020, č. k. 28C/35/2019-62 v spojení s opravným uznesením zo dňa 2. septembra 2020, č. k. 28C/35/2019-70 súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť vypratať nehnuteľností zapísané na LV č. XXX, k.ú. K. - A., obec K. - A., okres C., a to pozemok parcelu registra „C“, parcelné číslo XX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 151 m², pozemok parcelu registra „C“, parcelné číslo XX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 104 m², pozemok parcelu registra „C“, parcelné číslo XXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 91 m², pozemok parcelu registra „C“, parcelné číslo XXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 649 m², pozemok parcelu registra „C“, parcelné číslo XXX - záhrady o výmere 224 m², pozemok parcelu registra „C“, parcelné číslo XXX - záhrady o výmere 129 m², stavbu - rodinný dom súpisné číslo XX postavený na parcele registra „C“ parcelné číslo XX, stavbu - rodinný dom súpisné číslo XX postavený na parcele registra „C“ parcelné číslo XX, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Vychádzal zo skutkového zistenia, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností evidovaných na LV č. XXX pre k.ú. K. - A. a že tieto nehnuteľnosti žalovaný ako bývalý vlastník užíva. Žalovaný podľa záveru súdu nemá žiaden právny titul na užívanie predmetných nehnuteľností. Tvrdenie žalovaného o existencii ústnej dohody so žalobkyňou, že mu v nehnuteľnostiach dovolila bývať a zároveň sa zaviazala ich predať jeho synovi, žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal. Zistil, že na súde sa v minulosti viedlo voči žalovanému konanie o vypratanie nehnuteľností v prospech právneho predchodcu žalovanej a žaloba bola počas odvolacieho konania vzatá späť. Žalovaným produkované argumenty označil za argumenty, ktoré a netýkali veci, ale spôsobu nadobudnutia vlastníckeho práva žalobkyňou, ktoré nemajú právnu relevanciu. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie dovodil, že reivindikačná žaloba (§ 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka) je dôvodná a preto uložil žalovanému vypratať predmetné nehnuteľnosti v lehote dlhšej než 3-dňovej s poukazom na § 232 ods. 3 vety druhej C.s.p., podľa ktorého súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu na plnenie. O trovách konania rozhodol podľa § 255 C.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd „zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobu zamietol v celom rozsahu“. Namietal nesprávne zistenie skutkového stavu. Poukazoval, že žalobkyňou nebolo spochybnené, že na odkúpenie nehnuteľnosti boli použité aj jeho peniaze, čo malo byť podľa neho vyznačené na liste vlastníctva. Považuje sa preto za čiastočného spoluvlastníka nehnuteľností a predmetné nehnuteľnosti ako spoluvlastník užíva. Východiskom podľa neho by bolo splniť dohodu a za kúpnu cenu 15t.Eur previesť predmetné nehnuteľnosti naspäť na neho. To, že žiadna dohoda neexistuje, označil za výmysel zástupcu žalobkyne. Uviedol, že podľa rozsudku zo dňa 06.12.2018 žalobca V.. V. S. vzal žalobu proti nemu späť v celom rozsahu práve z dôvodu jeho dohody so žalobkyňou.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu vyjadrila a navrhla rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Poukázala, že v rámci prvoinštančného konania žalovaný nepredložil na podporu svojich tvrdení žiadny dôkaz, rovnako tak nepredložil žiadny dôkaz ani v rámci podaného odvolania. Podstata procesnej obrany žalovaného spočíva len v jeho subjektívnom „pocite“, že je spoluvlastníkom nehnuteľností, ktorých vypratania sa domáha. V ostatku považuje námietky žalovaného voči odôvodneniu rozsudku za neprípustné.

4. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

5. Odvolací súd na základe preskúmania rozsudku dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v zmysle procesných predpisov, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne skutkovo i právne posúdil. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie a podľa § 387 ods. 2 C.s.p. na ne poukazuje.

6. Zistenie súdu prvej inštancie, že žalobkyňa má k sporným nehnuteľnostiam výlučné vlastnícke právo a že žalovaný sporné nehnuteľnosti užíva neprávom, majú spoľahlivú oporu vo vykonanom dokazovaní, preto je aj správny záver súdu prvej inštancie, že sú splnené podmienky na poskytnutie súdnej ochrany žalobkyne podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka v podobe vyhovenia jej reivindikačnej žalobe.

7. Základným princípom sporového konania je princíp procesnej zodpovednosti strany sporu za výsledok konania. Strana je povinná označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd nie je povinný sám vyhľadávať potrebné tvrdenia a dôkazy. Nie je povinný po nich pátrať ani by tak dosť dobre nemohol urobiť, pretože by musel vyhľadávať skutočnosti, ktoré sa týkajú rozmanitých súkromných vzťahov medzi stranami. Tie mu nie sú pravidelne známe a vôbec dostupné. Ak tak strany nevykonajú, potom zastihne tú stranu, ktorá je povinná potrebné dôkazy označiť alebo predložiť, nepriaznivý procesný následok spočívajúci v tom, že súd rozhodne v jej neprospech. K naplneniu tohto následku došlo aj v prejednávanej veci.

8. V tejto veci nesplnil svoju dôkaznú povinnosť a neunesol dôkazné bremeno žalovaný. Žalovaný neoznačil ani nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by spochybnil hodnoverný a záväzný údaj katastra nehnuteľností o výlučnom vlastníckom práve žalobkyne k sporným nehnuteľnostiam. Svoj názor o „čiastočnom spoluvlastníctve“, ktoré ho má oprávňovať k užívaniu sporných nehnuteľností, nepodložil rozhodnými tvrdeniami ani dôkazmi (listinami, správami, výpoveďou svedkov a pod.). Rovnako nepreukázal ani tvrdenú existenciu dohody so žalobkyňou o budúcom predaji sporných nehnuteľností jeho synovi (ako tvrdil v prvoinštančnom konaní), ani jemu (ako tvrdí v odvolacom konaní), od ktorej taktiež odvodzuje svoje právo užívať sporné nehnuteľnosti. Za takýto dôkaz nemožno považovať späťvzatie žaloby o vypratanie sporných nehnuteľností právnym predchodcom žalobkyne V.. V. S. v inom súdnom konaní vednom proti žalovanému, keďže ako konštatoval súd prvej inštancie, V.. V. S. dôvod späťvzatia žaloby neuviedol.

9. Žalovaný nepreukázal, že žalobkyňa nemá k nehnuteľnostiam vlastnícke právo, a zároveň nepreukázal, že do jej vlastníckeho práva on zasahuje právom. Neunesol tak dôkazné bremeno stíhajúce ho ako brániacu sa protistranu, čoho následkom je vyhovenie žalobe. Súd prvej inštancie nepochybil, pokiaľ žalobe vyhovel a uložil žalovanému povinnosť sporné nehnuteľnosti vypratať.

10. Žalovaným uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie potom nebolo možné považovať za dôvodné, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

11. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

12. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 251 C.s.p. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná, a preto jej v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

15. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).